

یک بررسی تاریخی  
www.csr.ir

## زنان و پژوهش‌های علمی نو\*

پنیما. جی، آبیر. ام

برگردان: زهرا کسمتی

علم صرف‌آمی تواندد غدغه طرفداران فرانوگرایی<sup>(۲)</sup>

باشد؟

حذف تقریباً کامل زنان از صحنه علم در طی چهارده قرنی که از انقلاب علمی می‌گذرد چه پیامدی برای رابطه علم و جامعه و نیز رابطه میان دو جنس داشته است؟ به ویژه که رابطه دو جنس را پیوسته با توسل به چیرگی فرهنگی بلا منازع علم توجیه می‌کنند. آیا در شرایطی که جهان نگرش نیمی از مردم - حتی اگر افرادی فوق العاده قابل و شایسته نیز باشند - در معرفت حاصل از علم نمودی ندارد چگونه علم می‌تواند در مقام یک نهاد، مدعی باشد که

\*. من حاضر برگردان مقاله زیر است:  
Pnima G. Abir-Am, "Women in Modern Scientific Research: A Historical Overview," **World Science Report**, 1996, pp.348-356.

### مقدمه

اگر همان‌گونه که یکی از انسان شناسان اعلام گفته است، «علم، شیوه شناخت در جامعه صنعتی» باشد دراین صورت بررسی جایگاه حاشیه‌ای زنان در علم - از زمان انقلاب علمی در قرن هفدهم تا انقلاب اطلاعات و تکنولوژی زیست در اوآخر قرن بیستم - می‌تواند بینش ما را نسبت به نظم اجتماعی بین‌المللی و فراینده جامعه نوین نافذتر سازد. در واقع علم را اغلب یکی از نیروهای اصلی نوگرایی<sup>(۱)</sup> به حساب می‌آورند، اما در شرایطی که نمایندگان زنان یعنی نیمی از مردم هنوز چنان که باید در عرصه علم حضور ندارند آیا می‌توان نتیجه گرفت که برابری دو جنس در

برخی از برجسته‌ترین نوشه‌های در مورد زنان و علم در دهه ۱۹۸۰ به منابع برشمرده شده در انتهای همین مقاله مراجعه کنید).

خط مشی بین‌المللی در قبال مسئله جنسیت، برای نمونه دهه‌ای که سازمان ملل به عنوان دهه نقش زن در توسعه<sup>(۴)</sup> اعلام کرد ۸۵ - ۱۹۷۵ در عین برانگیختن حساسیت مردم و جامعه محققان در مورد سیاست جنسیت، نقش عمده‌ای نیز در گشودن باب بحث ریشه‌ای در مورد جنسیت، زنان و فرهنگ علمی در جوامع پایان قرن بیستم بازی کرده است. از آنجا که این نیروهای مختلف در مسائل سیاسی داخلی و تحقیقات دانشگاهی ایالات متحده باقوت بیشتر و در مقیاس بزرگتری باهم تعامل دارند (Hollinger, 1993) بیشتر تحقیقات جاری در قرارداد، بلکه توزیع فعلی آگاهی جنسی در میان تاریخدانان علم، دانشمندان، روزنامه‌نگاران بیانگر تجربه آمریکا در این زمینه است. در عین حال، این منبع منطقی جانبداری، با افزایش سریع ارتباطات بین‌المللی به ویژه با استفاده از دستگاه‌های پست تصویری و الکترونیک تا حدودی ختی شده است به نحوی که هم مرزهای ملی و هم فاصله‌های مکانی اکنون در این زمینه اهمیت کمتری دارند.

### حضور تاریخی

مشارکت زنان در فعالیت‌های علمی، درست مانند دیگر جنبه‌های علم، در طول تاریخ دستخوش دگرگونی شده است. البته این تغییر،

تنها منبع تولید معرفت واقع‌بینانه است؛ چرا دست اندکاران علم از منزلت معرفت‌شناختی

- ممتاز آن برای ترویج تصویری از زن و جنسیت استفاده کرده‌اند که موجب پابرجاتر شدن برتری یکی از دو جنس یعنی مردان در کل نظام اجتماعی و سیاسی شده است؟

برای پاسخ گفتن به این پرسش‌ها بررسی نقش زنان در پژوهش‌های علمی براساس پنج معیار به هم‌وابسته یعنی حضور تاریخی، رشته فعالیت، ملیت، موقعیت خانوادگی و آگاهی جنسی سودمند است، (Abir-Am & Outram, 1987)

اما نخست باید تأکید کرد که برداشت ما در مورد تاریخچه حضور زن در صحنه علم نه تنها تحت تأثیر مشارکت علمی عملی زنان در طول تاریخ یا سوابق باقیمانده از این مشارکت قراردارد، بلکه توزیع فعلی آگاهی جنسی در میان تاریخدانان علم، دانشمندان، روزنامه‌نگاران علمی و نیز دیگر نویسنده‌گانی که به تأمل در علم می‌پردازنند، برداشت ما را تحت تأثیر قرارمی‌دهد. برداشت‌های خود این عده نیز نه تنها تحت تأثیر شیوع نسبی ایدئولوژی‌های چند فرهنگی است بلکه همچنین متأثر از جایگاه محوری «سیاست هویت»<sup>(۳)</sup> (سیاستی که عمدتاً دنباله‌رو مسائل قومیت، نژاد، جنسیت یا طبقه است) چه در جامعه متبدن و چه در بخش آکادمیک آن است. این گفته خصوصاً در دهه ۱۹۸۰ صدق می‌کرد که در واقع دهه کشف نقش زنان در صحنه علم بود (برای ملاحظه

ظهور دانشمندان که ریشه‌های آنها به طبقات متوسط باز می‌گشت و به مرّ درآمدی نیاز داشتند اهمیت قاطع داشت، و تا حدودی نیز به این دلیل که در ایدئولوژی علم جدید، به ویژه به شکل تدوین یافته توسط فرانسیس بیکن<sup>(۱۵)</sup> علم، تلاشی (مردانه) برای غلبه بر طبیعت (زنانه) شناخته می‌شد. (Merchant, 1989; Schiebinger, 1989; Keller, 1995) زبان علمی قرن هفتم مشحون از استعاره‌های جنسی بود و در عین حال تلاش هر چه بیشتری صورت می‌گرفت تا اشکال زنانه قدرت اجتماعی که از دیوان‌ها و سالن‌های تحت استیلای زنان تا «فنون» مختلفی همچون ستاره‌شناسی، حشره‌شناسی و مامایی را در بر می‌گرفت هم به شکل عملی و هم به صورت نمادین از میان برداشته شود. زنان علاقه‌مند به علم ناگزیر بودند به حضور در فرهنگستان‌های زنانه اکتفا کنند، فعالیت خود را به «فنون» محدود سازند یا برای دسترسی پیدا کردن به علم، متکی به یک خویشاوند مرد روشنفکر باشند. (برای نمونه کارولین هرشل<sup>(۱۶)</sup> (۱۷۵۰ - ۱۸۴۸) کاشف هشت‌ستاره دنباله‌دار، دختر و عمة دو تن از مردان عضو انجمن سلطنتی ستاره‌شناسی انگلیس بود). به رغم استثناهای مختلفی که در طول قرن هیجدهم وجود داشت - مانند مارکیز امیلی شاتله<sup>(۱۷)</sup> (۱۷۰۶ - ۱۷۴۹) که به دلیل ترجمة آثار نیوتون و همکاری با ولتر معروفیت خاصی مسیری مستقیم و روبه جلو را طی نکرده است. در قرن هفدهم یعنی دوره تکوین سازمان اجتماعی علم (Ben-David, 1971, 1984) زنان اشراف هم به عنوان همسر و هم در مقام همنشین بسیاری از ستاره‌های بالقوه فلسفه طبیعی فعال بودند.

زنان اشرافیت حاکم در ادامه سنت درباره‌ای رنسانس، دچار همان شیفتگی همه‌گیری بودند که در آن دوران نسبت به علم جدید وجود داشت (Schiebinger 1989@ Ogilvie 1986). برای نمونه، مهدو شس کریستینا<sup>(۱۸)</sup> از توسكانی<sup>(۱۹)</sup> با گالیله مکاتبه داشت؛ پرس کارولین<sup>(۲۰)</sup> از ولز<sup>(۲۱)</sup> با لایپ‌نیتز نامه‌نگاری می‌کرد و تماس‌های وی در انگلستان، به ویژه مباحثات وی با نیوتون را از طریق اسقف کلارک<sup>(۲۲)</sup> هماهنگ می‌نمود؛ ملکه کریستینا<sup>(۲۳)</sup> از سوئد با همراهی استاد سابق خود دکارت یک فرهنگستان علوم تأسیس کرد؛ مارگارت کاوندیش<sup>(۲۴)</sup> (۱۶۲۳ - ۱۷۲۳) نخستین دوشس نیوکاسل<sup>(۲۵)</sup> نیز رسالات بسیاری در مورد علم منتشر ساخت (Ibid.). در همین حال، فرهنگستان‌ها و انجمن‌هایی مانند آکادمی علوم<sup>(۲۶)</sup> پاریس و انجمن سلطنتی لندن<sup>(۲۷)</sup> که به صورت مراکز نهادی علم جدید در آمده بودند، به طور مشخص زنان حتی زنان شایسته را به جمع خود راه نمی‌دادند. این شیوه برخورد تا حدودی ناشی از این واقعیت بود که مشاغل بی دردرسی که این نهادها در اختیار اعضای خود قرار می‌دادند برای طبقه در حال

میان زناشویی و فعالیت اجتماعی را برای زنان تسريع کرد. (6- chs. 3- Ibid.:

تا پایان سده نوزدهم به رغم برخی موفقیت‌های نه چندان چشمگیر در زمینه دسترسی یافتن زنان به علم، همچنان آموزه‌جایی حوزه‌ها [ای عمومی و خصوصی] به ایستارهای اجتماعی و فرهنگی شکل می‌بخشید. درست در زمانی که علم، پایگاه نهادی خود را به حوزه عمومی منتقل می‌ساخت و هر روز جایگاه اجتماعی برجسته‌تری می‌یافت زنان تاحد زیادی در حوزه فعالیت‌های خصوصی محدود ماندند. نوشه‌های ادبی و علمی متعددی در مورد ناسازگاری ظاهری زن و فعالیت فکری به رشتۀ تحریر درآمد. در تمام طول سده نوزدهم که عصر تفکیک و تنوع یافتن رشته‌های علمی و تشکیل انجمن‌های حوزه‌ها (۲۰) بر اندیشه‌ها چیره شد و منجر به جدایی حوزه عمومی که به واسطه رشد حرفة‌گرایی (۲۱)، علم هر چه بیشتر با آن ملازمت می‌یافت از حوزه خصوصی یا خانگی که زنان همان مردان می‌گشت.

از جنگ جهانی دوم همچنان پابرجا بود. در ثلث آخر سده نوزدهم با ظهور کالج‌های زنان و نیز تمایل گاه و بیگانه دانشگاه‌ها به اعطای مدارجی به زنان به ویژه زنان تبعه خارج که انتظار می‌رفت در موطن خویش به فعالیت پردازند [برای نمونه، خیل بزرگی از زنان دانشجوی پزشکی تبعه روسیه در سوئیس

داشت، و چندین کتاب در مورد علم فیزیک نوشت، یالورا باسی (۱۸) (۱۷۱۱- ۷۸) استاد فیزیک

دانشگاه بولونیا (۱۹) - فعالیت علمی زنان همچنان نتیجه و فرع بر موقعیت خانوادگی آنان در مقام همسر یا دختر مردان داشتمند بود. آنان در مقام گردآوری کننده، ترسیم گر، مترجم و میزبان رویدادهای فرهنگی در فعالیت‌های پشتیبانی حضوری داشتند که بر مبنای خانوادگی استوار بود چراکه در آن زمان، هم مردان و هم زنان بیشتر فعالیت‌های علمی خود را در چارچوب خانواده انجام می‌دادند Am (Abir- ۲)

and Outram, 1984, chs. and 2) فعالیت‌های علمی این زنان معمولاً در دل کارهای علمی مردان خانه ارائه می‌شد و اعتبار آن نیز اغلب نصیب همان مردان می‌گشت. تا میانه سده نوزدهم، آموزه جدایی حوزه‌ها (۲۰) بر اندیشه‌ها چیره شد و منجر به جدایی حوزه عمومی که به واسطه رشد حرفة‌گرایی (۲۱)، علم هر چه بیشتر با آن ملازمت می‌یافت از حوزه خصوصی یا خانگی که زنان هر چه بیشتر با آن سروکار می‌یافتدند گردید. به عبارت مشخص‌تر، به واسطه بالارفتن امید زندگی (۲۲) کودکان و گسترش بورزوایی که دیگر نیازی به مشارکت اقتصادی زنان نداشت نقش خانواده به عنوان یک واحد عاطفی و نه صرفاً یک واحد حقوقی و اقتصادی تقویت شد. این تغییرات به وجود آمده در خانواده و ایدئولوژی طبقاتی، بروز بن‌بست کلاسیک

چهره پیشتر قهرمان نمود می یافت مانند ماری اسکلودوفسکایا کوری<sup>(۲۸)</sup> (۱۹۳۴ - ۱۸۶۸) متخصص شیمی فیزیک که در دو نوبت (۱۹۱۱ و ۱۹۰۳) برنده جایزه نوبل شد، در دانشگاه سوربن به مقام استادی رسید و مدیریت مؤسسه پژوهش رادیوم<sup>(۲۹)</sup> پاریس را به عهده داشت؛ یا لیز ماینتر<sup>(۳۰)</sup> (۱۹۶۸ - ۱۸۷۸) متخصص فیزیک نظری که در فاصله بین دو جنگ جهانی در مؤسسه رادیو شیمی قیصر ویلهم<sup>(۳۱)</sup> رئیس یکی از بخش‌ها بود. هم کوری و هم ماینتر که فعالیت علمی خویش را پیش از اعطا حق رأی به زنان در بی جنگ جهانی اول شروع کردند (و در طول این جنگ هر یک به کشور خود یعنی فرانسه و اتریش خدمت می کردند) کلیشه اجتماعی ناتوانی زن از انجام فعالیت علمی به ویژه در رشته‌های «دقیقی» چون فیزیک را در هم شکستند. آنان در عین حال که درها را به روی تعداد اندکی از زنان دانشمند گشودند، نماینده مشخص دو راه اصلی مشارکت زنان در عرصه علمی بودند: ازدواج با همکار تحقیقاتی خود در مورد ماری کوری (در مورد بسیاری از زوج‌های همکار دیگر نگاه کنید به<sup>(Pycior, Slack & Abir-Am, 1995</sup>)، Kass-Simon and Farnes, 1990; Ainley, 1990; Abir-Am and Outram, 1987) یا اختصاص دادن کل زندگی خود به علم تحت حمایت مردان دانشمند و روشنفکر در مورد ماینتر (برای ملاحظه نمونه‌های بیشتر نگاه کنید به<sup>(Kass-Simon and Farnes, 1990;</sup>)، Schieberger, 1989; Schieberger, 1989) سده بیستم شاهد نزدیکی آهسته و تدریجی ولی عمیق‌تر زنان و علم بود. تا قبل از وضع قوانین علمی مؤکد در دهه ۱۹۷۰، ورود زنان به عرصه علم تا حد زیادی در قالب چند

عضویت انجمن سلطنتی برگزیده شدند؛ سیسیلیا پاین گاپوشکین<sup>(۳۷)</sup> (۱۹۰۰ - ۷۹) نخستین زنی که (در ۱۹۵۵) در دانشگاه هاروارد به مقام استادی ستاره‌شناسی رسید؛ و برنگان جایزه نوبل شامل ماری کوری (در سال‌های ۱۹۰۳ و ۱۹۱۱) ایرنه ژولیوت کوری<sup>(۳۸)</sup> (در سال ۱۹۳۵) گرتی رادنیتزکوری<sup>(۳۹)</sup> (در سال ۱۹۴۷)، ماریا گونپرتس مایر<sup>(۴۰)</sup> (در سال ۱۹۶۳) دوروثی هاجکین<sup>(۴۱)</sup> (در سال ۱۹۶۴) روزالین یالو<sup>(۴۲)</sup> (در سال ۱۹۷۷) باربارامک کلینتاك<sup>(۴۳)</sup> (در سال ۱۹۸۳) ریتا لوی مونتالچینی<sup>(۴۴)</sup> (در سال ۱۹۸۶) و گرتود الیون<sup>(۴۵)</sup> (در سال ۱۹۸۸).

سرانجام تعداد زیادی از زنان توانستند به تحصیلات و فعالیت علمی دست یابند، ولی این موقعیت تنها پس از آن حاصل شد که جنبش آزادی زن در دهه ۱۹۷۰ به عنوان یک نیروی چشمگیر سیاسی و ایدئولوژیک در تمام جهان و به ویژه در ایالات متحده پا به صحنه گذاشت. و تنها در اواخر دهه ۱۹۸۰ بود که مسئله [جران] کمرنگ بودن حضور زنان در عرصه علم سرانجام جزو اولویت‌های ملی در زمینه خط مشی گذاری علمی و سیاست اجتماعی قرار گرفت. این دستاوردهای نتیجه عوامل مختلفی بود: تا حدودی به تثبیت شدن یک نسل مبارزه برای برابری دو جنس باز می‌گشت؛ تا حدودی ناشی از نیاز مبرم به استخدام و در اختیار داشتن دانشمندانی در درون یک ساختار سریعاً متحول جمعیتی بود و تا حدودی

همچنین نگاه کنید به ادامه همین مقاله).

در تمام طول دوثلث اول سده بیستم، فعالیت زنان در عرصه علم همچنان بسیار محدود بود. هر چند مؤسسات پژوهشی تعداد مشخصی زن را به جمع خود پذیرفتند، ولی دانشگاه‌های تراز اول و فرهنگستان‌های ملی تا مدت‌ها دژهای نفوذناپذیر تبعیض علیه زنان باقی ماندند (Rossiter, 1982, 1995) نخستین زنی که به ریاست فرهنگستان علوم فرانسه رسید یعنی ماریان گرونبرگ - ماناگو<sup>(۴۶)</sup> متخصص شیمی زیست (۱۹۲۱-) در اکتبر سال ۱۹۹۴ به این سمت برگزیده شد. انجمن سلطنتی انگلیس نیز تنها پس از جنگ جهانی دوم آرام آرام همکاران زن را به محفل خود راه داد. تعداد اعضای زن در این انجمن و فرهنگستان ملی علوم ایالات متحده به طرز نامعمولی اندک بود.

زنان پیشتر از در عرصه علم در سده نوزدهم از این قرارند: دوروثی رینچ<sup>(۴۷)</sup> (۱۹۷۳ - ۱۹۹۴) نخستین زن دریافت کننده مدرک دکتری از دانشگاه آکسفورد در سال ۱۹۲۹، نخستین نامزد دریافت بورس تحقیقاتی در انجمن سلطنتی از زمان جنگ جهانی اول، و از جمله نامزدهای دریافت جایزه نوبل، دیم ماری کارتراйт<sup>(۴۸)</sup> (۱۹۰۰) که در سال ۱۹۳۵ نخستین مرتبی ریاضی زن در دانشگاه کمبریج بود، کاثلین لوندسدیل<sup>(۴۹)</sup> (۱۹۰۳ - ۷۳) بلورشناس، و مارجوری استیفنسون<sup>(۵۰)</sup> (۱۸۸۰-۱۹۵۰) میکروبیولوژیست که نخستین زنانی بودند که در سال ۱۹۴۵ به

چارچوبی مقبول جامعه به هم گره بزنند: (Abir- am and Outram, 1987, Esp. chapters 6 - 4: Pycior, Slack and Abir - am, 1995)	نیز نتیجه ملاحظات ناظر بر رقابت پذیری جهانی در نوعی نظم اقتصادی جهانی جدید و بالنده‌ای است که بر علم و تکنولوژی پایه می‌گیرد و آرام آرام جانشین رویارویی گذشته ابرقدرت‌ها در دوران جنگ سرد می‌شود (Abir- Am, 1992; Cozzens, Healey, Rip and Ziman, 1990) اما به رغم حاشیه‌ای بودن کلی تجربه زنان در عرصه علم در طول تاریخ، در برخی خرده فرهنگ‌های وابسته به رشته‌های دیگرگونی علمی قابل بیان نیستند.
--	--

علمی تفاوت هایی مشاهده می شود. در مقایسه بر عکس، موفق ترین زنان دست کم با رشته های دیگر، زنان فرسته های بیشتری براساس معیارهایی همچون انجام اکتشافات برای مشارکت در برخی رشته ها پیدا می کردند. بزرگ، به حوزه علوم آزمایشگاهی و اغلب به علوم «دقیقه» یارشته هایی تعلق داشته اند که

رشته فعالیت

میان رشته های مشاهداتی، آزمایشگاهی و نظری تفاوت های مهمی وجود دارد که اغلب سرشت آن شگفت انگیز است. از دیرباز دروازه علوم مشاهداتی به ویژه ستاره شناسی، گیاه شناسی، پرنده شناسی و انسان شناسی به روی خیل عظیم زنان باز تربوده است. این رشته ها در عین آن که نسبت به آماتورهای هر دو جنس تساهل داشتند همواره نیازمند نمونه گیری های گسترده بودند. همچنین در این رشته ها برای تقسیم زمان و مکان مشاهدات بین زوج های همکار، امکان بیشتری وجود داشت. چنان ترتیباتی نوعی نهاد اجتماعی بود که به بسیاری از زنان و مردان امکان می بخشید تا زندگی خصوصی و کار خویش را در

است. مصادیق این گفته شامل کشف خاصیت رادیو اکتیو طبیعی توسط ماری و پیرکوری،<sup>(۴۶)</sup> و خاصیت رادیو اکتیو مصنوعی توسط ایرنه و فردیک ژولیوت کوری<sup>(۴۷)</sup> در حوزه شیمی فیزیک؛ تفسیر شکاف اتمی<sup>(۴۸)</sup> توسط لیز مایتر در حوزه فیزیک اتمی؛ حل ترکیبات بیومدیکال فعال همچون مولکول های آلی پیچیده پنیسلین، ویتامین ب ۱۲ و انسولین توسط دوروتی هاجکین و گروه تحت نظر وی در حوزه بلور شناسی به وسیله اشعه مجهول، کشف «ژن های جهنده»<sup>(۴۹)</sup> توسط باربارامک کلینتاک در حوزه علم رنتیک، توسعه روش اندازه گیری مقادیر جزیی از مواد در بافت ها و مایعات بدن<sup>(۵۰)</sup> توسط روزالین یالو، کشف عامل رشد

زنان که اغلب باعث می‌شود آنان فرصت کمتری برای کار در آزمایشگاه داشته باشند جو در می‌آید (به ادامه مقاله مراجعه کنید).

تا به امروز توزیع زنان دانشمند در میان رشته‌های مختلف حالتی نامتقارن داشته است و در عین حال نمایانگر انباست تاریخی کلیشه‌های فرهنگی نیز هست. این کلیشه‌ها که به لحاظ تاریخی تصادفی و نامربوط‌اند به دلیل ادامه توزیع قدرت حرفه‌ای در داخل هر رشته پابرجا مانده‌اند. شگفت آن که این کلیشه‌ها به ویژه در پزشکی به چشم می‌خورد که در مقام یک رشته علمی با تصویر فرهنگی موجود از زنان به عنوان پرورش دهنده‌گان کودکان سازگاری بیشتری دارد، ولی قشریندی جنسی قوی‌تر میان تخصص‌های مختلف آن وجود دارد و زنان اغلب در رشته‌های پزشکی کودکان، مامایی و روان‌پزشکی متتمرکز شده‌اند.

### ملیت

بیشتر فعالیت‌های علمی زنان که در مورد آنها بررسی تاریخی چشمگیری وجود دارد (مانند Abir-Am and Outram, 1987, Ogilvie, 1986, 1991, Koblitz, 1983, 1993, Kass-Simon and Farnes, 1990, Ainley, 1990, Schiebinger, 1989, Haraway, 1989, Pycior, Slack & Abir-Am, 1995) در ایالات متحده، انگلیس، فرانسه و کانادا صورت گرفته است. برای ارزیابی بهتر نقشی که بستر ملی و ملت گرایی به عنوان یک ایدئولوژی

عصب توسط ریتالوی مونتالجینی در حوزه عصب شناسی آزمایشگاهی جنین<sup>(۵)</sup>. تمامی اینها جزو کشفیات بزرگی هستند که (جزء به واسطه بی‌توجهی به مایتنر که یک نظریه پردازی بود) جایزه نوبل را نصیب برخی از معدود مکتشفان زنی ساختند که در رشته‌های آزمایشگاهی فعالیت داشتند.

کارهای بدیع سوفیا کوروفسکایا (۹۱-۱۸۵۰)، لیز مایتنر (۱۸۷۸-۱۹۶۸) دوروثی رینچ (۱۹۰۶-۷۲) یا ماریا گوئپرت مایر (۱۸۹۴-۱۹۷۶) تصویری از موفقیت‌های چشمگیری به دست می‌دهد که به رغم ناچیز بودن شمار زنان در رشته‌های نظری، نصیب آنان شده است. بدین ترتیب این پرسش همچنان به جای خود باقی است که چرا معمولاً در طول تاریخ تعداد زنان در رشته‌هایی بیشتر بوده است که از شأن و منزلت علمی کمتری برخوردارند ولی در آنها موانع کمتری بر سر راه زنان وجود دارد، حال آن که استعداد آنان برای موفقیت در رشته‌های

معتبر بیشتر بوده است.

یک پاسخ ممکن به پرسش بالا می‌تواند این باشد که در علوم مشاهداتی و نظری کمتر لازم است دانشمند زمان دقیق و انعطاف ناپذیری را به امر پژوهش اختصاص دهد، این گونه علوم به کارآموزی شدید در شرایط وجود تنگناهای فنی همچون مهارت و تسلط سنتی مردان در استفاده از ابزارهای علمی کمتر وابسته‌اند و ضمناً با مسئولیت‌های خانوادگی

نمود؛ ریتالوی مونتالچینی متخصص بیولوژی سلولی که از ایتالیا به ایالات متحده مهاجرت کرد و بعدها مجدداً به ایتالیا بازگشت؛ ماریادوسوزا<sup>(۵۵)</sup> اینمی‌شناس که از پرتوغال به انگلیس و ایالات متحده مهاجرت نمود و در نهایت بار دیگر به پرتغال بازگشت.

مسلمان در مهاجرت فکری عظیمی که با روی کارآمدن رژیم‌های فاشیست در اروپای مرکزی در دهه ۱۹۳۰ به راه افتاد زنان دانشمند بسیاری نیز حضور داشتند. یکی از این مهاجران سالومه ولش<sup>(۵۶)</sup> (۱۹۰۷-) متخصص ژنتیک تکاملی است که در سال ۱۹۹۴ مدادالملی علوم را از دست کلینتون رئیس جمهور وقت ایالات متحده دریافت کرد.

این مثال‌ها و نمونه‌های دیگر (به ویژه خیل عظیم زنان دانشجوی پزشکی تبعه روسیه که دانشمند که اغلب نیز به دریافت جایزه نوبل مفتخرشده‌اند، دارای سابقه مهاجرت به کشوری دیگر هستند. نمونه‌های این زنان عبارت اند از سوفیاکوالفسکایای ریاضیدان که از روسیه به آلمان و سپس به سوئد مهاجرت کرد، ماری مهاجرت از یک کشور به کشور دیگر باعث سست شدن کنترل‌های اجتماعی و جنسی می‌شود؛ کنترل‌هایی که با اعمال تبعیض در نظام ملی آموزش و پرورش در طول تاریخ باعث محدود شدن دسترسی زنان به حوزه علم شده است. اما تمامی بررسی‌های موردی و مدل تاریخی نشان می‌دهد که احراز هرگونه موقعیتی توسط این گونه زنان دانشمند خارجی، نیازمند پذیرش شاگردی یک یا چند

(Greenfeld, 1992) در شکل دادن به زندگی حرفاًی و فرصت‌های موجود در دسترس زنان دانشمند بازی می‌کند باید بررسی‌های تاریخی و منظم بیشتری در مورد زنان دانشمند اروپای مرکزی و شرقی، آمریکای مرکزی و جنوبی، و آسیا و دیگر مناطق جهان صورت گیرد. یکی از نمونه‌های نادر، بنیادکوالفسکایا<sup>(۵۷)</sup> به مدیریت

آن هیبنرکوبلیتز<sup>(۵۸)</sup> از کالج هارت ویک<sup>(۵۹)</sup> در ایالت نیویورک است که مروج علاقه‌مندی به تاریخ‌چشم زنان فعال در عرصه علم در کشورهای جهان سوم مانند کوبا، ویتنام و مکزیک می‌باشد. یکی از گیراترین یافته‌های تحقیقات تاریخی در مورد زنان دانشمند، شایع بودن مهاجرت زنان دانشمند یک کشور به کشور دیگر است. بسیاری از شاخص‌ترین زنان

دانشمند که اغلب نیز به دریافت جایزه نوبل مفتخرشده‌اند، دارای سابقه مهاجرت به کشوری دیگر هستند. نمونه‌های این زنان عبارت اند از سوفیاکوالفسکایای ریاضیدان که از روسیه به آلمان و سپس به سوئد مهاجرت کرد، ماری فرانسه مهاجرت نمود؛ لیز ماینر متخصص فیزیک اتمی که از لهستان به فرانسه مهاجرت نمود؛ لیز ماینر متخصص فیزیک اتمی که از اتریش به آلمان، سوئد و سپس انگلیس مهاجرت کرد؛ گرتی رادنیتز کوری متخصص شیمی‌زیست که از چکسلواکی به اتریش و سپس به ایالات متحده مهاجرت نمود؛ ماریا گوئبرت مایر متخصص شیمی نظری که از آلمان به ایالات متحده مهاجرت

می دادند (نگاه کنید به این (Abir - Am and Outram: 1987, chapters 3-6) این واقعیت که بیوه بودن در ظاهر برای فعالیت حرفه‌ای زنان در رشته‌های مختلف سودمند بوده است، (Ibid) Chapters 5.8.9) حکایت از آن دارد که نقش اجتماعی رایج زنان در مقام همسر و مادر از دیرباز مانع برسرراه ایفای وظایف علمی توسط آنان بوده است.

زنان دانشمندی که همسر اختیار کرده‌اند ناگزیر تغییرات مختلفی در زندگی سنتی زناشویی داده‌اند: یکی از رایج‌ترین گزینه‌ها، ازدواج با همکار هم رشته خود بوده است. در این گونه موارد، هر چند تقریباً همواره اولویت با فعالیت حرفه‌ای شوهر بوده است، ولی باز برای فعالیت علمی زن مجالی فراهم شده است. گرچه ظاهراً فعالیت مشترک با شوهر مانع از پنهان‌ماندن کامل نقش زنان دانشمند شده است اما همواره کار آنان را فرع بر فعالیت‌های شوهرانشان قلمداد کرده‌اند که این واجتماعی زنان در مقام همسر بوده است (نگاه کنید به بررسی ۲۴ نمونه از زوج‌های همکار در کتاب Pycior, Slack and Abir- Am 1995).

شیوه‌های ایفای وظایف مادری و الگوهای بچه‌داری در میان زنان دانشمندی که اهمیت تاریخی داشته‌اند بسیار تفاوت می‌کرده است. برخی زنانی که با همکاران علمی خویش زندگی مشترک تشکیل داده بودند هیچگاه بچه

دانشمند بر جسته مرد بوده است. باید در مورد نقش زنان و مردان دانشمند در خلاقیت‌های علمی حاصل از این گونه همکاری‌های دوگانه میان مردان و زنانی که به دو فرهنگ جداگانه تعلق داشته‌اند کندوکاو بیشتری صورت گیرد.

### موقعیت خانوادگی

آموزه جدایی حوزه‌ها که از میانه سده نوزدهم به این سویکی از ستون‌های کنترل اجتماعی و از ارکان برتری مردان بوده است - به واسطه مطرح ساختن تضادی ظاهري میان مسئولیت‌های خانوادگی و حرفه‌ای زنان - بر مشارکت آنان در عرصه علم تأثیر چشمگیری داشته است. تا دهه ۱۹۷۰ بسیاری از دانشمندان زن خود را ناگزیر از انتخاب میان زندگی زناشویی در مقام یک زن، و زندگی حرفه‌ای در مقام یک دانشمند می‌دیدند. برای نمونه، باربارامک کلینیک (۱۹۰۰-۹۲) متخصص ژنتیک که در سال ۱۹۸۳ جایزه نوبل را برد و ریتللوی مونتالچینی (۱۹۰۹) متخصص بیولوژی سلولی که در سال ۱۹۸۶ به همین افتخار نایل شد برای آن که بتوانند تمام زندگی خویش را وقف علم نمایند تجرید اختیار کردند. درواقع به نظر می‌رسد که زنان فعال در رشته‌هایی مانند پزشکی، گیاه‌شناسی، و ستاره‌شناسی بیشتر مجرّد بوده‌اند. آنان اغلب از طریق همخانه شدن با دیگر زنان و حتی اختیار کردن کودکانی به عنوان فرزند، «خانواده‌های ساختگی» تشکیل

نورو بیولوژی باز تولیدی، یا در فعالیت‌های سیاسی همچون افزایش سواد علمی و تعداد نمایندگان زن در فرهنگستان‌ها تأثیری داشته است یا نه (Haraway, 1989, Hubbard 1990). دیگر زنان خود کمک می‌گرفتند (همان منبع به ویژه فصل هفدهم آن در مورد مارگارت مید و میرالد ها). تعداد دیگری نیز قدرت پرداخت هزینه استخدام پرستار بچه را داشتند. به ندرت کمک مالی بلاعوضی برای حل مسئله مراقبت از بچه‌ها به زنان دانشمند داده می‌شد.

همان‌گونه که این بررسی‌های موردنی نشان می‌دهد مسئله بچه داری یا عدم مراقبت شایسته از فرزندان، هم یک قرن قبل و هم امروز توانایی زنان را برای پیگیری مؤثر حرفه علمی محدود ساخته است.

**آگاهی جنسی**

این پرسش همچنان مطرح است که آیا زنان دانشمند پیشتاز، در ترویج فرصت‌های مشابهی برای دیگر زنان و آگاه‌تر ساختن زنان و مردان دانشمند از موانع جنسی موجود برسر راه فعالیت در یک موسسه‌فرضاً شایسته سalar، نقشی اساسی داشته‌اند یا نه. پرسش دیگری که با این مسئله بی‌ارتباط نیست این است که آیا تأملات زنان دانشمند در زمینه موضوع جنسیت و علم، در تصحیح جانبداری جنسی در معرفت علمی خصوصاً در رشته‌های «انسان‌آبائی‌ای» به رغم دستاوردهای متعدد، هنوز موقعیت زنان دانشمند روشن نیست. هنوز آنان به لحاظ

### فرجام

مانندشناخت پستانداران نخستین، بیولوژی یا

کنندهٔ ذخیرهٔ نیروی کار علمی است و به جهان نگرش دست‌اندرکاران علم نیز شکل می‌بخشد اصلاح نماید. امید است سدهٔ بیست و یکم آغاز جدیدی از برابری دو جنس در صحنهٔ علم و اجتماع باشد.

### پانوشت‌ها

1. Modernity
2. Post - modernity
3. Identity Politics
4. UN Decade on Women in Development
5. Grand Duchess Cristina
6. Tuscany
7. Princess Caroline
8. Walse
9. Bishop Clarke
10. Queen Christina
11. Margaret Cavendish
12. Newcastle
13. Acadmie des Sciences
14. Royal Society of London
15. Francis Bacon
16. Caroline Herschel
17. Maryquise Emilie du Chatelet
18. Laura Bassi
19. Bologna
20. Doctrine of Separate spheres
21. Professionalization
22. Life expectancy
23. Maria Mitchell
24. Vassar College
25. Clemence Royer
26. Socit d Anthropologte
27. Sofia Kovalevskaia
28. Marie Sklodowska Curie
29. Radium Research Institute

عددی در اقلیت‌اند، هر چند دیگر مانند سابق در حاشیه قرارندارند و هر روزبیش از پیش به چشم می‌آیند. زنان میان امتیازات ویژهٔ حرفهٔ علمی خوبیش و علاقهٔ سیاسی تربهٔ آرمان برابری زن و مرد در هر دو صحنهٔ علم و اجتماع گیرکرده‌اند. آرمان اعطای موقعیت شایسته به زنان در عرصهٔ علم نیز مانند دیگر مسائل مربوط به نابرابری اجتماعی و سیاسی، با تبدیل شدن به یک مسئلهٔ اصلی در سیاست علمی ایالات متحده در اوآخر دههٔ ۱۹۸۰ جان تازه‌ای پیدا کرد. بسیج زنان یکباره به راه حل بالقوه‌ای برای مشکل کمبود نیروی کار علمی و حفظ قدرت رقابت بین المللی تبدیل شد.

به رغم فعالیت‌های روشن‌بینانهٔ برخی از مردان دانشمند و سازگاری فرایندهٔ مؤسسات علمی با مقتضیات سیاسی برابری مرد و زن، ظاهرًا علم با همهٔ ادعایی که در مورد عینیت‌گرایی و شایسته سalar بودن دارد با نهادهای اجتماعی دیگری که به شکلی آشکارتر در پی حفظ کنترل اجتماعی از طریق ابقاء برتری مردان هستند چندان تفاوتی ندارد. هنوز دربرابر اعطای سهمی از قدرت به زنان فعال در عرصهٔ علم مقاومت چشمگیری وجود دارد. به رغم اجرای تدبیر مختلفی که با روح اقدام مؤثر سازگار بوده است علم در پی آن نبوده که از طریق سیاست‌های تصحیح‌کنندهٔ اصولی یا آشکار، رویه‌ها و عواقب اجتماعی برتری مردان در جامعه و فرهنگ را که تعیین

- October 1989, Appeared in **EASST** (European Association for the Study of Science and Technology) Newsletter, 9 February 1990: 14-17.
- (1995) Collaborative Couples Who Wanted to Change the World: The Personal Tensions and Social Policies of the Russells, the Myrdals, and the Mead-Batesons, in Pycior, Slack and Abir-Am (eds): 378-399; 533-538; Idem. Series Editor's Foreword, *Ibid.*, iv-vi.
- Abir-Am. P.G and Outram. D. (eds) (1987, 1989) **Uneasy Careers and Intimate Lives. Women in Science. 1789-1979**, New Brunswick. NJ and London: Rutgers University Press.
- Ainley, M.G (ed) (1990) **Despite the Odds: Essays on Canadian Women and Science**, Montreal: Vehicule.
- Ben- David, J. (1984: First Edition in 1971) **The Scientist's Role in Society: A Comparative Study**, Chicago: University of Chicago Press.
- Bonner, T.N. (1992) **To the Ends of the Earth, Women's Search for an Education in Medicine**, Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Cozzens, F., Healey, P., Rip. A. and Ziman. J., **The Research System in Transition**, Dordrecht: Kluwer 1990.
- Greenfeld, L. (1992) **Nationalism, Five Roads to Modernity**, Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Haraway, D.J. (1989) **Primate Visions. Gender, Race and Nature in the World of Modern Science**, New York: Routledge, Chapman and Hall, inc.
- Hodgkin, D. (1991) A Life in Science. in Faruqui, A. M, Hassan, M. H. A. and Sandri G. (eds) **The Role of Women in the Development of Science and Technology in the Third World**: 14-28. Singapore.
30. Lise Meitner  
 31. Kaiser Wilhelm  
 32. Marianne Grunberg - Manago  
 33. Dorothy Wrinch  
 34. Dame Mary Cartwright  
 35. Kathleen Lonsdale  
 36. Marjorie Stephenson  
 37. Cecilia Payne Gaposchkin  
 38. Irene Joliot - Curie  
 39. Gerty Radnitz Cori  
 40. Maria Goeppert - Mayer  
 41. Dorothy Hodgkin  
 42. Rosalyn Yalow  
 43. Barbara McClintock  
 44. Rita Levi - Montalcini  
 45. Gertrude Elion  
 46. Pierre Curie  
 47. Frederic Joliot Curie  
 48. Atomic Fission  
 49. Jumping Genes  
 50. Radioimmunoassay  
 51. Neurroimmunoassay  
 52. Kovalevskaia Fund  
 53. Ann Hibner Koblitz  
 54. Hartwick College  
 55. Maria de Souze  
 56. Salomee Waeltsch

### منابع و مطالعات پیشنهادی

Abir - Am, P.G., 1992 Science Policy or Social Policy for Women in Science: from Historica Case - Studies to an Agenda for the 1990s, **Science and Technology Policy**, 11-12, London, April 1992 [Report on an International Workshop Sponsored by the US National Science Foundation Visiting Professorships for Women Program]; an Earlier Version, With Bibliography, Stimulated by Discussions at a NATO Advanced Study Institute. II Ciocco, Italy,

- Merchant, C. (1980) **The Death of Nature: Women Ecology and the Scientific Revolution.** San Francisco: Harper & Row.
- National Research Council (US) (1989) Office of Scientific and Engineering Personnel, **Responding to the Changing Demography: Women in Science and Engineering,** Washington, DC: NRC Press.
- Ogilvie, M. B. (1986, 1991) **Women in Science, Antiquity to the 19th Century, A Biographical Dictionary with Annotated Biography,** Cambridge, MA: The MIT Press.
- Okeke, E. (1990) Encouraging African Girls to Choose Science, **The Radcliffe Quarterly,** September 1990: 10-11.
- Price, Derek de Solla 1963 **Little Science. Big Science.** New Haven, CT: Yale University Press.
- Pycior, H.M., Slack, N.G. and Abir-Am, P.G. (eds) (1995) **Creative Couples in Science.** New Brunswick, NJ: Rutgers University Press.
- Rossiter, M.W. (1982) **Women Scientists in America: Struggles and Strategies to 1940,** Baltimore: The Johns Hopkins University Press.
- (1995) **Women Scientists in America: Before Affirmative Actions. 1940-1972,** Baltimore: The Johns Hopkins University Press.
- Sayre, A. (1975) **Rosalind Franklin and DNA,** New York: Norton.
- Schiebinger, L., **The Mind Has no Sex? Women in the Origins of Modern Science,** Cambridge MA: Havard University Press, 1989.
- London . Hong Kong: World Scientific.
- Hollinger (1993) How Wide is the Circle of the Way? American Intellectuals and the Problem of ethos since WWII.
- American Historical Review.** April 1993: 317- 37.
- Holman, P. and Apple, R.D. (1993) **The History of Women and Science, Health, and Technology: A Bibliographic Guide to the Professions and Disciplines.** Madison: University of Wisconsin Press.
- Hubbard, R. (1990) **The Politics of Women's Biology,** New Brunswick, NJ and London: Rutgers University Press.
- Jordanova, L. (1989) **Sexual Vision: Images of Gender in Science and Medicine from the Eighteenth to Twentieth Centuries,** Madison: University of Wisconsin Press.
- Kass-Simon, G. and Farnes, P. (eds) (1990) **Women of Science, Righting the Record,** Bloomington IN: Indiana University Press.
- Keller, E.F. (1983) **A Feeling for the Organism: The Life and Work of Barbara McClintock,** San Francisco: Freeman.
- (1985) **Reflections on Gender and Science,** New Haven: Yale University Press.
- Koblitz, A.H. (1993; First Edition in 1983) **A Convergence of Lives- Sofia Kovalevskaia: Scientist, Writer, Revolutionary,** New Brunswick, NJ: Rutgers University Press.
- Les Cahiers de Sciences et Vie** (1994) Special Issue, **Fondateurs de la Science: Marie Curie,** December 1994.
- Levi-Montalcini, R. (1988) **In Praise of Imperfection: My Life and Work,** New York: Basic Books.